

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

**Ὁ διάλογος μὲ τὴν Τουρκίαν
διεξάγεται ἀποκλειστικῶς
μὲ βάση μόνον τὴν Ἑνωσιν**

ΑΝ Η ΑΓΚΥΡΑ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΑΛΛΗΝ ΛΥΣΙΝ
ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 7.— 'Ο εἰς Ἀθήνας ἀναποκρίτως τῆς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς ἐφημέριος Φιλαδέλφους, δημοσιεύσας ἄσχετον δηλώσει τοῦ πρῶτου πυλῶντος, κ. Στεφανοπούλου, ἐπὶ τῶν τελευταίων εἰς Ἀθήνας συνομιλιῶν μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Ὁ κ. Στεφανόπουλος, ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα τοῦ Ἑλληνοκυπριακοῦ διαλόγου, τοιγὶτὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ Ἑλληνοκυπριακὸς διάλογος διεγείταται ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν Ἑνωσιν, ἀνευ οἰκονομικῶν ἐδαφικῶν ἀναταλάγων. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐτήρησε πάντοτε τὴν γραμμὴν, ἥ-
τις εἶχε συμφωνηθῇ μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου.

Συνεχίζον, περαιτέρω, δ. κ. Στεφανόπουλος παραστήσει, ὅτι: «Ἐάν ἡ Ἀγκυρὰ ἐπιβίβῃ εἰς τὴν λύσιν τῆς τῆς Ἑνώσεως, καὶ συγκεκριμένως τὴν λύσιν τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς νήσου, τότε μόνον ἀρδεύει μίαν τοιαύτην λύσει, εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος καὶ ἡ Κυπριακὴ κυβέρνησις.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸν αὐτὸν Κύπριον ἀναποκρίτην, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, πρὸ τῆς προχθονίως τοῦ ἀναχωρήσας εἰς Ἀθῆνας, ἐξέφρασε καὶ κατ' ἴδιον τὴν ἰκανοποίησιν τοῦ διὰ τὰς συνομιλίαις τοῦ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, εἶπαι μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Διὰ τὴν πορρὰν φράσθησαν μετὰ περὶβάλλῃ μίᾳ ἀτμόσφαιρᾳ εὐχαιρῶν καὶ σεβασμοῦ, τῶσαν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ κολλιτικού κόσμου τῆς χώρας, ὅσον καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ».

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 7.— Βρετανοὶ ἤρχισαν τὴν κατασκευὴν βάσεων ἐξαετολόμενος πυρᾶων εἰς τὰ περὶχωρὰ τοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς. Τὰ ἔργα ἐκτελούνται καὶ ἀπὸ Βρετανῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀπὸ ἀκατολῆται ἐφημέριου «Μάχη» ἀποτέλλουσιν εἰς τὴν ἐτοιμοσὺν μεγάλῃς βάσεως, ἡ ὁποία δὲ χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ τὰ ΝΑΤΟ.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΕΥΣΤΟΝ ΓΛΩΣΣΑΝ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΟΚΤΑΕΤΙΑ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΕΝΑΣ ΕΥΓΛΩΤΤΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Α'

Αι επιτεύξεις της 'Οκταετίας της διακυβερνήσεως της χώρας από της ΕΡΕ πρέπει να εκτιμηθούν υπό το πρίσμα των βασικών αρχών, τάς όποιας ο Κ. Καραμανλής έφάρμοξε έθελούσια δια να προσδιορίση το πλαίσιον, μέσα εις το οποίον έπρεπε να πραγματοποιηθή η οικονομική ανάπτυξις της Ελλάδος.

Πρώτη αρχή ήτο η πίστις εις το σύστημα της φιλελευθέρου οικονομίας. Καί πράγματι, καθ' όλην την 'Οκταετίαν, βάσις της οικονομικής δραστηριότητος υπήρξεν η ιδιωτική πρωτοβουλία, η οποία υπερασπίσθη από το κράτος άμείωτος και έμμέσως. 'Αμέσως, με σειράν πιστωτικών, φορολογικών και διοικητικών μέτρων. 'Εμμέσως, με τα περισσότερα έργα υ-

πεκτείνουσα να κινηθούν προς τους αποδοτικότερους τομείς της οικονομίας.

Δευτέρα βασική αρχή υπήρξεν η απρόσκλησις εις το καθεστώς της Δημοκρατίας, υπό το οποίον και επραγματοποιήθη η δημόσια δικαστική της οικονομικής αναμορφώσεως. 'Όταν σκόπευε είναι η ανάπτυξις μιας καυσθημένης χώρας, το δημοκρατικόν πολίτευμα συνεπαράγει θεσμούς δυσκολίας και εμπόδισις. 'Επιδραδύνει εις της την λήψιν και την εφαρμογήν των αποφάσεων, αντίρροπος της 'Αντιπληττωτικής, ανέκτα αιτήματα των όργανων των τάξεων κλπ. 'Ο Καραμανλής όμως έπίσπευε ότι το αγαθόν της ελευθερίας είναι τόσο μέγα, ώστε να υπερνικηστωθήν ή οποιοδήποτε τίμημα.

άμέσως εις την έλλειψιν καταλλήλων υπηρεσιών, ειδικόμενον προς σωστική, στοιχείων, μελετών κλπ. 'Εν τούτοις, με πρωτοφανή διά τα έλληνικά χρονικά κινητοποίηση, καταρτίσθη η συγκρότησις εις το 'Υπουργικόν Συντακτικόν μιας άρτιας όργανωμένης 'Υπηρεσίας Προγραμματισμού ή οποια, περί τα μέσα του 1959, ήτο ήδη εις θέσιν να παρουσιάσθι το σχέδιον του Πρώτου Πενταετούς Προγράμματος. Μετεκλήθη τότε όμοις έξων ειδίκων, υπό τών καθηγητών p. Saraceno, ή οποία, εν συνεργασίαι με της ελληνικής υπηρεσίας προγραμματισμού, έδωσε εις το σχέδιον την δριστηκινή του μορφήν.

Το Πενταετές Πρόγραμμα άναγνώσθη την 29ην 'Απριλίου 1960. 'Εκδόθη την περίοδον 1960-64 και άποτέλεσεν το πρώτον

[illegible][illegible][illegible]

Εν τού μεταξύ, εἰς Ναυρίστην ὁ Ἰσχυρὸς τῆς Περσίας ἐκτελέσας τὴν ἐκστρατείαν αὐτῆς, ἐξέλασεν ἐκείνην: καὶ ἡ Ἐσθλαρὰ καὶ τὸν Φερβάρην ὑπενωβίμει εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀποτέλεσμα δύναται καὶ ἐκ τῆς συνήσεως τῆς πολιτικῆς καὶ φιλικῆς διαγωγῆς αὐτῆς ἰσχυρὰ θὰ ἀποτέλῃσιν ἀμέσῃς αἰσὶς τοὺς ὑποστηρικτὰς τοῦ εὐρωπαϊσμοῦ, μολοῦντες ἡ ἀνθρωπικὴ κοινωνία οὐδέποτε δύναται καὶ χαιρετίζει τὴν δολοφονίαν ἑνὸς ἀτόμου.

Εἰς ἄλλους εἰς Ἀντίε Ἀρμενίαν ἀφωρισμένην καὶ Ἐστρονικήν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν τὴν Νιγηρίαν, σκοπεῖται

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Εἰς τὴν 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ἡθες. Αφωριστῆς, ἐπομεινῶς, ἡ θέσις τοῦ προσηκουμένου καὶ Ἐλληνικοῦ εὐρωπαϊσμοῦ. Ἀπὸ πολλῶν μνημῶν ἔχει ἐξαπολυθῆ εἰς τὰς παρρησιασμένους αὐτὰς νήσους διαγωγὴς ἀπηνής καὶ ἀπογορητικὴ εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐρωπαϊσμοῦ.

Οἱ Τούρκοι οὐτε οἰκοδόμοι πολυτιμῶν ὑπέρβαν, ποτὲ οὐτε φορεῖς ἰδεοδῶν. Δὲν εἶχον τὸν ἀντικείμενον πολιτιστικόν. Οὐτε παρελθόν πνευματικῆς ἀνθίστης. Νομάδες ἦσαν. Εἰς ἑνα τομέα ἔχοντες ἐπίδοσιν σπουδαίαν, εἰς τὸν τομέα τῆς διαρπαγῆς, τῆς λεηλασίας καὶ τῆς ληστείας. Αὐτὸ τὸ γνώριμον ἀποτελεῖ παράδοσιν καὶ βίας φυσικῶς τῶν καταβολῶν, μετὰ χαρισμάτων τῶν κατὰ τὴν ἀπότηλιν των, ζῶσαν, τὰ χρόνια τὰ οὐμυρική, τὰ ἀρχαία, τὰ δυνάμει τῆς Τουρκοκρατίας. Οἱ παλαιοί, γέροντες ῥῃ μὲν τὰ ματρία τῶν εὐγενῶν: καὶ ῥῃκαὶ ἀναμνήσεων των, ζῶν τὸν ἀνθίστασμον καὶ τὴν λαχτήρα, ὅταν τὸ 1912 ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἔφερε τὸ μνημα καὶ τὴν πραγματικότητα τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία ἐπῆλθε ἀπὸ τοῖς φρικτοῖς μαρτύριοις τοῦ Ἑλληνικοῦ. Αἱ διενεχθεὶς συνθήκαι ἀφῆρσαν τὴν πληρὴν ἐλευθερίαν. Καὶ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Εἰς τὴν 4ην ΣΕΛΙΔΑ



μαϊκὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Ε
Πολυτεχνείου. Ἐσπούδασε τ
γράφος - μηχανικὸς εἰς τὰ Π